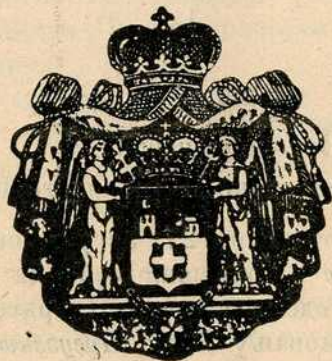

СРПСКИ СИОН

Год. XIV

Број 22

ЗВАНИЧАН ЛИСТ ПРАВОСЛАВНОГ СРПСКОГ АРХИЈЕРЕЈСКОГ СИНОДА МИТРОПОЛИЈЕ
КАРЛОВАЧКЕ ЗА ДУХОВНЕ, ЦРКВЕНЕ И ЈЕРАРХИЈСКЕ СТВАРИ.

У Ср. Карловцима у недељу 7. новембра 1904.

ЗВАНИЧНО.

Ad M. 600

ex 1904.

Његово царско и апостолско краљевско Величанство благоволило је превишњом одлуком Својом од 19. августа 1904. најмилостивије именовати Његову Светост преузвишенога господина Георгија Бранковића, православног архиепископа карловачкога и митрополита и патријарха српскога врховним старатељем, а пресветлу господу Милана барона Бајића члана горњег дома угарског сабора и Милана плем. Зако великога жупана вршачкога и панчевачкога старатељима за руковање закладе Саве Текелије од 2.000,000 круна (1842. год.)

О Т П И С И

преузвишенога господина кр. уг. министра-председнина у предмету одузимања руковања закладе Саве Текелије (1842. год.) од саборскога одбора и предаје новопостављеном старатељству, које ће у будуће истом закладом управљати и руковати.

I.

Кр. уг. министар-председник.

(Превод с мађарскога.)

4900.

М. П. II.

Преузвишени и Високопречасни

Господине Архиепископе Митрополите и Патријарше!

Позивајући се на свој отпис од 27. августа ове године бр. 3942., којим сам известио био *Вашу Преузвишеност* о превишњој одлуци Његова царског и апостолског Величанства од 19. августа ове године у ствари старатељског руковања закладе Саве Текелије и о премилостивом наименовању *Ваше Преузвишености* за врховнога старатеља, имам част *Вашој Преузвишености* као врховном старатељу споменуте закладе доставити усрднога знања и равнања ради на темељу горе споменуте превишње одлуке сачињени статут у ствари будућега руковања ове закладе с тим, да сам по један примерак овога статута доставио и закладним старатељима Милану барону Бајићу и Милану Зако.

Ради предаје закладнога иметка од стране саборскога одбора наименованом старатељству, а под контролним надзором мојега изасланика засебно ћу умолити *Вашу Преузвишеност*, као председника саборског одбора, да учините потребна расположења то јест да сазовете саборски одбор у ванредну седницу, па ће *Ваша Преузвишеност* изволити на дан седнице саборскога одбора позвати и старатеље у седницу ради конститујисања старатељског савета и ради примања иметка.

Најпосле обзиром на уводно споменути мој отпис, умољавам *Вашу Преузвишеност*, да изволите обзирјући се на одређења садржана у 69-ом §-у привијенога статута закладнога рачуновођу поставити и мене о учињеним расположењима извести, наименованог рачуновођу пак уједно упутити, да предстане у председништву министарства ради правилног и безапречног уређења рачуноводства а исто тако ради примања инструкција, које се имају дати у погледу на потребне тисканице.

У Будимпешти, 23. октобра 1904. године.

Тиса с. р.

Преузвишеном и Високопречасном господину

Георгију Бранковићу,

правом тајном саветнику и карловачком правосл. архиепископу-митрополиту и патријарху српском
у Карловцима.

II.

Кр. уг. министар-председник.

4901.

М. П. II.

Преузвишени и Високопречасни Господине

Архиепископе-Митрополите и Патријарше!

Позивајући се на свој отпис од 27. августа ове године бр. 3942., којим сам имао част извести *Вашу Преузвишеност* о превишњој одлуци Његова царског и апостолског краљевског Величанства, изданој дне 19. августа ове године у ствари старатељског руковања закладе Саве Текелије и у савезу са својим данашњега дана и под горњим бројем путем *Ваше Преузвишености* прав. српском народно-црквеном

саборском одбору упућеним отписом, у којем сам уз истодобно уништење 12. јунија 1904. године под бројем С. О. 5152/1422 донесене одлуке упутио одбор, да поред правилнога обрачуна иметак закладе Саве Текелије сместа преда наменованом старатељству — умољавам Вашу Преузвишеност, да изволите сазвати саборски одбор ради решења овог једног јединога предмета у ванредну седницу, из које ће седнице споменути одбор бити дужан иметак ове закладе уз правилан обрачун одмах предати наменованом и услед позива Ваше Преузвишености у Карловцима истодобно сазваном и конститујисаном старатељству.

Ради контролисања предаје и примања изаслао сам својим повереником господина Павла Јовановића министарског тајника у председништву министарства, који ће бити присутан и при прописном обрачуну. Овом мојем органу се имају ставити на расположење сви потребни подаци.

За тај неочекивани случај, ако би саборски одбор одрекао предају или суделовање при истој, овластио сам изасланог својег органа, да као мој повереник у ствари ове закладе донесене превишње одлуке Његова царског и апост. краљевског Величанства и на истима основане моје наредбе изврши (сprovede), тога ради потребна расположења у моје име без закашњења учини и закладни иметак на темељу спроведеног обрачуна старатељству преда.

Најпосле молим Вашу Преузвишеност, да ову ванредну седницу саборског одбора — ради тога да могу извести о том својега повереника, који је изаслан да предају и примање контролише и сprovede и да могу учинити евентуално још потребна расположења — изволите тако сазвати, да ми Ваша Преузвишеност дан седнице бар на десет дана пре може саопштити.

Примите Ваша Преузвишености искрену изјаву мојега одличнога поштовања.

У Будимпешти, 23. октобра 1904. године.

Тиса с. р.

Преузвишеном и Високопречасном господину

Георгију Бранковићу

правом тајном саветнику и карловачком правосл. архиепископу-митрополиту и патријарху српском у Карловцима.

НЕЗВАНИЧНО.

Органичка одређења за војно свештенство

издана на основу Царске одлуке од 2. септембра 1904, а публикована наредбом ратног Министарства од 21. септембра 1904. бр. 6551. (Normal-Verordnungsblatt für das k. u. k. Heer, Stück 33 ex 1904).*

I.

За све особе, које се налазе у активној служби ц. и к. војске, затим за њихне жене и децу која су под очинским старањем, врши

* Како има повећи број и наших свештеника, који спадају у резервни статус војених свештеника, доносимо по „Гласнику православне далматинске цркве“ ова органичка одређења за војно свештенство.

Уред.

војно свештенство пастирство и духовну јурисдикцију.

У ту су сврху краљевине и земље, које су заступане у Царевинском Већу с једне стране, а земље угарске круне с друге стране, подељене у бојне пастирске округе, који се по простору покривају с војним територијалним окрузима.

Окупиране земље сачињавају саме за себе свој војни пастирски округ.

Посебни прописи у погледу дужности војног пастирства и духовне јурисдикције садрже се у „Dienstvorschrift-у“ за војно свештенство.

II.

Особље се војног свештенства дели у активно и резервно.

Активно се особље у мирно доба састоји за православне из:

- 2 војна протопрезвитера,
- 2 свештеника професора и
- 8 војних капелана.

Од ових 12 особа 6 припадају румуњској, а 5 српској цркви, 1 се узимље из архиепархије Черновичке.**)

Осим тога за вршење пастирства код босанско-херцеговачких трупа системизовано је место 1 православног војног капелана.

У оним гарнизонима, где војно пастирство не може обављати војни свештеник, врши те дужности субсидијарно цивилни свештеник; за то треба да се постара војна месна команда.

Резервно особље сачињавају они свештеници, обвезаници војни, односно душепопечитељи, који су на њихну молбу именовати за војне капелане другог разреда у резерви; затим они војни свештеници активног особља, који о прелазу у цивилно пастирство још не су навршили службу у војци.

III.

Православни војни капелани и свештеници професори сачињавају скупа, без обзира на то где су по служби додељени и употребљени, свој конкретуални статус (*Konkretualstand*).

Од конкретуалног статуса у мирно доба припада прва (при неједнаком броју већа) половина у први, а друга половина у други разред плате.

VII.

Православни војни протопрезвитери врше пастирство и духовне функције за православне чланове војске и завода, који су размештени у округу за који су они постављени, на основу јурисдикције коју су добили од своје црквене власти, односно на основу Превишње потврђених црквених закона, по односним богослужбеним прописима као *самостални* душепопечитељи.

Њима одређује круг службовања и седиште звања, према њихној народности, ратно министарство.

Протопрезвитери су у власти, да у цр-

** По окружници ратног министарства од 21. септ. 1904. Praes. бр. 6551. (*Normal-Verordnungsblatt für das k. u. k. Heer*, 33 комад од 28. септ. 1904. г.) овај број систематизованог особља увешће се поступно, према томе како буџетом буду зајемчена новчана средства.

квеним пословима непосредно опште са својим црквеним властима, али су уједно у дужности, да све отписе општег значаја, које приме од њих, поднесу на увиђај оној војној територијалној команди, у чијем се подручју налази њихно седиште звања.

У пословима пастирства и духовнога звања протопрезвитери су потчињени Консистоцији, од које су добили јурисдикцију; а у војно-службеним и војно-административним потчињени су преко дотичне војне месне команде оној војној територијалној команди, у чијем се подручју налази средиште њихног звања.

VIII.

Свештеници професори обављају пастирске дужности и воде матице у војним васпитним и наставним заводима и уједно подучавају.

У пословима пастирства и духовнога звања они су потчињени својим црквеним властима, које су назначене у чл. VII.; а у војно-службеним и војно-административним потчињени су преко управе дотичнога завода војној територијалној команди.

IX.

За православне војне капелане важе у сваком погледу прописи, који су наведени у чл. VII. за православне војне протопрезвитере.

Свршиће се.

С истином на среду!

Научени да кажемо попу поп, а бобу боб; не можемо а да нашем народу не изнесемо пред очи једну немилу појаву, а подједно да га не упозоримо, да мало припази на себе, и да се не да од својих жалосних „вођа и пријатеља“ што-но реч „натоциљати“, те да постане и нехотице сукривац онима, *који своју кривицу хоће да баце на другог*.

Та немилу појаву јесте неистинито писање „Заставино“ о Текелиној заклади.

Како је Текелина заклада нарастала на 2,000.000 круна; то је она по његовој опоручи од 1. Августа 1842. требала ступити у живот 1900. год.

По 11. тач. трећина камате од те закладе, имала би припасти српском арадском владици. А како је арадска епископија припала Романима, и у Араду је романски владица; то се морало у

Текелиној заклади у том погледу учинити ново расположење, т. ј. одредити, коме треба да припадне поменута трећина камате.

Како по земаљском уставу **припада право круни**, које оно врши уставним путем преко одговорног угарског министарства, да чини измене — кад наступи потреба — у приватним опорункама и закладама; то је Његова Светост као врховни старатељ и свију приватних заклада поверених њему, односно саборском одбору на управу и руковање, поднела предлог, да се поменута трећина, пошто не постоји у Араду српски владика, *или подели подједнако на све владике карловачке митрополије, или пак да се уступи темишварском, као наследнику заосталих српских општина у бившој арадској епископији, у ком случају не би он имао права уживати приход од Сирига, него би се његов део делио на остале владике.*

Овај предлог Његове Светости није добио превишњу потврду, него је под 22. Октобром п. г. задобио превишњу потврду предлог кр. уг. министра председника преузвишеног г. Драгутина грофа Куен-Хедерварија, по ком се има поменута трећина камате Текелине закладе употребити у корист прав. српских епископа: будимског, темишварског, вршачког и бачког, и да се поменутој заклади спадајући до тада задржани каматни приход, као и онај, који ће од сада доћи њима подједнако подели.

И ако наши радикали заједно са „Заставом“ добро знају, *да је ова ствар овако текла*, као и то, **но** је прави виновник поменутог министарског предлога, ког је он од свога претходника готово затекао; то њима ни мало не смета, да бацају кривицу на Његову Светост, као да је он учинио поменути предлог.

Шта више, они и дан данас с њиме кокетирају и заједнички раде на „известном заједничком делу“, и надмудрују се, ко ће кога изиграти, и ако им срце пуца за Текелином закладом.

Да је ова ствар овако текла, то ћемо идућом приликом самим дотичним актом

Његове Светости од 13. Нов. 1900. бр. Н. 612. потврдити. А за сад молимо читаоце, да у ову нашу тврдњу верују.

Поменуто је превишњу одлуку доставио мин. председник гроф Куен-Хедервари 27. Октобра 1903. Његовој Светости с позивом, да ради тачног извршења њеног сходно расположење неодложно учини.

Кад је ова ствар дошла пред саборски одбор, тада је у седници од 12.—16. Новембра пр. г. закључено, да се превишња одлука не узме на знање, него да се од стране саб. одбора поднесе преставка и круни и кр. уг. влади, и изабрато буде изасланство, да их лично однесе и министру председнику растурачи ствар, а подједно и престава, да поменута Текелина заклада није приватна заклада него народна заклада, те да по томе само народно-црквени сабор има права чинити ново расположење са поменутом трећином камате.

Последник грофа Куена-Хедерварија, преузвишени г. Стеван гроф Тиса, отписом својим од 22. Дец. пр. г. бр. 5175. јавио је саб. одб. да Његово Величанство остаје при својој одлуци од 22. Окт. пр. г. у погледу Текелине закладе и позвао га по ново, да изврши поменуто превишњу одлуку.

На ово је саб. одб. у својој седници од 1. Јануара и следећих дана п. нов. закључио под бр. 11170/2973. да се ускрати извршење поменуте одлуке, а подједно да се преузвишени г. уг. министар председник извести, да ће овај саб. одбор онда моћи поступати по овој ствари, када у смислу саб. устројства срп. нар. цркв. сабор у овом предмету одлуку своју донесе и Његово Величанство исту санкционише.

Ову је одлуку саб. одбора преузвишени г. министар председник Тиса отписом својим од 26. Јануара о. г. споразумно са г. министром богочасти и јавне наставе *уништио*, те позвао Његову Светост као природнога врховнога старатеља и заступника заклада и као председника саб. одбора, да превишње расположење Његовог Величанства од

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

22. окт. пр. г. президијално без одлагања изврши, што је Његова Светост и извршила.

На ово је саб. одбор у својој седници од 5—11. Марта о. г. на предлог свога члана г. др. Жарка Миладиновића закључио, да се против те министрове наредбе ремонстрира, да се поступак Његове Светости осуди, да се поведе парница против г. г. епископа вршачког, будимског и бачког на повратак *indebite* примљених свота, да се о овој парници и све црк. општине и данашње свештенство на територијуму бивше арадске дијецезе извести, да се до сад неподигнуте камате углавниче и најпосле да се позову на изјашњење чиновници код којих се налазе кључеви *благане*.

На отпис преузвишеног мин. председника, да је превишњом одлуком Текелина заклада означена и проглашена као таква, која је приватно-закладнога обележја, па се позива саб. одбор, да изврши оно, што је већ захтевано у том погледу, као и да је преузвишени исти уништио одлуку саб. одбора, којом је осуђен поступак Њ. С. око исплате $\frac{1}{3}$ каматнога прихода г. г. епископима будимском, вршачком и бачком, упућен фондовски фискалат за Угарску да покрене парницу против исте г. г. епископа ради повратка примљених свота и т. д. — одлучио је саб. одбор у својој седници од 12. Јунија о. г. бр. 5152/1422., да остаје при својем становишту и одлукама и саопштио је ту своју нову одлуку преузвишеном г. кр. уг. министру-председнику.

Исти је отписом својим од 23. Окт. о. г. и ову одлуку саборског одбора уништио, а подједно известио саб. одбор о поменутој круниној одлуци од 19. Авг. о. г.

Ради боље илустрације напред наведенога, примећујемо, да је у саб. одбору, у ком је речено закључивано, седело три доктора права и адвоката, осим два народна фишкала такође др. права; и кад се ово зна: нека сваки беспристрастан Србин и читалац ових реди про-

суди поменути њихов рад и закључке.

Напоменути нам је овде још и то, да је како Његова Светост, тако и сви увиђавнији Срби опомињало чланове саборског одбора, да промисле добро шта раде и да помисле на могуће последице; ал се није имало *коме* говорити.

Последица горњег рада саборског одбора, била је то — што се предвидети могло и чега се сваки мислеони Србин прибојавао —, да је превишњом одлуком Његовог Величанства од 19. Авг. о. г. поменута Текелина заклада изузета испод руковања саб. одбора и предата под руковање засебног старатељства.

Овим превишњим решењем, губиће народни фондови годишње на станарини 5109 К 04 пот. а на управним трошковима 16.396 К 91 пот. т. ј. народни фондови имаће од сада годишње за 21.505 К 95 пот. мање прихода, односно тај ће мањак морати — ако се уздаде — подмирити од других фондова, а да и не спомињемо да ће једно 1—2000 К изгубити и мировински фонд професора и чиновника фондовских.

Из реченог се јасно види, чијом је управо кривицом дошло до тога, да се управа поменуте Текелине закладе одузела од саб. одбора, и предала посебном старатељству.

Ал' то нашим радикалима, односно „Застави“ ни мало не смета, да сада сву кривицу зато баце на Његову Светост, и у својој мржњи обневидили су и незнају већ ни шта говоре ни пишу.

Тако се у јутарњем броју — крајцарашком — 250. намењеном народу по сувачама и рогљевима у чланку „Последњи испад патријарха Бранковића,“ — који је написан што-но реч без репа и ушију —, чини одговорна Његова Светост чак и за оно, што се у „Народности“ писало, те рекло „Ево већ у његовом (!) листу „Народности“ читав народ српски оклеветава како је толико покварен и разуздан, да у њега није више синова, који би кадри били, да управљају народно-црквеним пословима, те би се читава наша народно-црквена

автономија имала збрисати и предати комесарима на челу са Георгијем Бранковићем. Колико ли је ту покварености, не да се ни одмерити.“

»Али не варај се, роде, што ти за тај лист и не знаш, а још мање га читаш. Та није се то ни писало за Србе, већ једино и само за то, да отац Георгије може мало потпомоћи своје настојатеље код данашње угарске владе, те муком и по скупе новце може протурити своје неподобштине у по некоји бар будим-пештански лист. И онда преко тих листова, који су донели што му паклена душа жели, позове се на неки тобожњи српски лист, да саветује *данашњој* влади угарској, да учини све по ћуди патријарха Георгија. Да што брже, док још од куд садањи први министар гроф Стеван Тиса заједно са грофом Куеном није пао, јер после никад више неће бити тако згодне владе, која ће, као ова садања, служити га“.

Кад се зна, да „Народност“ није лист Његове Светости, што знају и карловачки врапци, и да и његов уредник и карловачки му известилац стоје у тесној вези и са карловачким и земунским радикалима; кад се зна, какву су незаконитост учинили данашњи „јунаци“ саборског одбора при избору архивара и урачуњанању проведенх му које где година, као и на то, *зашто* су то *морали* учинити и под *каквим* условима, а уз то да је „Заставин“ поузданик из Пеште — јединац — и опет „натоварио“ „Заставу“, како су избројани дани грофа Тисе; не треба се ни мало чудити том смушеном писању »Заставином“. „*Што* *баба* *жели*, *о* *томе* *и* *сања*“!

Описавши верно развитак поменуте немиле појаве са Текелијном закладом, зашто носе одговорност једино наши радикали у саборском одбору, упозоримо све разборитије Србе, да се не заносе „Заставиним“ извртањем истине, те да не учине што, што би нам још више могло штете нанети, него што је поменуто њено одузимање од управе народно-црквених фондова и предавање у управу посебног старатељства.

Ми „поњамо“ узрок онаквом смушеном писању „Заставином“, јер неким члановима данашњег саборског одбора измакао се леп комад из руке, те не ће моћи више правите *онакве* рачуне за „упуте“ при састављању молби за зајам из Текелине закладе, о чему ће већ бити разговора.

Памет дакле у главу, и не играјмо се ватром, а подједно чувајмо и углед српског патријарха.

Д. Руварац.

ЛИСТАК.

Вести.

Седнице автономних власти Његова Светост као председник, благоизволела је за 11. о. м. сазвати у седницу Арх. административни одбор; за 22. о. м. Арх. конзисторију; за 23. о. м. Саборски Одбор, а за 9. Децембар Митрополијско црквени Савет.

(Конститујисање старатељства за руковање закладе **Саве Текелије од године 1842.**) Његова Светост преузвишени господин *Георгије Бранковић*, патријарх српски, као превишњом одлуком од 19. августа о. г. именовани врховни старатељ за руковање закладе Саве Текелије. сазвао је за 4/17. новембра о. г. истом превишњом одлуком именоване старатеље пресветлу господу *Милана барона Бајића* и *Милана плем. Зако* у седницу ради конститујисања и преузимања иметка закладе Саве Текелије од саборског одбора, који је за тај исти дан био сазван у ванредну седницу. Именована господа се одазвала позиву Његове Светости и састала се тога дана у патријарашкој резиденцији у седницу, где је, пошто су старатељи и известилац положили у руке Њ. Светости завет, да ће савесно и брижљиво вршити односне дужности, а исто тако и постављени рачуновођа положио званичну заклетву — извршено конститујисање овога тела. Седница је закључена с тим, да се очекује предаја иметка речене закладе од саборског одбора у смислу прев. одлуке односно високе наредбе г. кр. уг. министра-председника.

Ванредна седница саборског одбора, сазвата за 4. о. м. ради уступања Текелине закладе посебном старатељству, одржана је под председништвом Његове Светости у присуности 7 чланова саборског одбора. Од епископа позвани редовни члан није дошао, пошто је на допусту.

По прочитању односног отписа, захтевали су чланови да се одгоди седница на $1/2$ сахата, како би се могли договорити, какав положај да заузму, што им Његова Светост на основу добијеног упутства није могла допустити, те кад на позив њен, да се изјасне: примају ли или не примају министров отпис, а доцније да могу допети у том погледу какву хоћеју одлуку, то не хтедохе учинити, него г. др. Мушички започе усмено говорити предлог за одлуку, а за тим и писмен потписан у седници од осталих чланова, у ком најавише, да они не могу и не смеју предати Текелину закладу посебном старатељству.

Његова Светост позвавши одређеног министровог повереника пресветлог г. Пају Јовановића у седницу, саопшти му одлуку саб. одбора, који је на основу добијене пуномоћи прогласи за уништану, те позове чланове да предаду поменути закладу, пошто ће њену предају извести овршним путем и да одреде чланове из своје средине, који ће бити присутни при предаји, што ако не усхту учинити, не ће ни мало сметати предаји, нити је одгодити, умоли Његову Светост да ником не даје кључеве од касе.

Пошто и чланови саборског одбора позову Његову Светост, да кључеве од касе ником не предаје, буде седница завршена.

Тенденцијозна је измишљотина „Заставина“ да је Његова Светост захтевала тобоже из неке бојазни за свој живот, појачање овомесне оружничке страже и да је позвала министровог повереника да прогласи за ништаву одлуку саборског одбора у погледу предаје Текелине закладе.

Чудимо се, да је и „Браник“ донео, као да је Његова Светост позвала министровог повереника да прогласи за ништаву одлуку саб. одбора.

Појачање овомесне оружничке страже изазвала је разметљивост радикалска, односно неких њених чланова, који не мисле много шта говоре.

У осталом, да меродавни познају наше радикале, нису се требали освртати на њихово јуначење и претње. Нису они онакви и на делу, какви су на речи.

Уредник: **Димитрије Гуварац**, протојереј.

ЗВАНИЧНИ ОГЛАСИ.

Број 939 К. в. 686. — ex 1904.

2—2 71

СТЕЧАЈ

Исписује се по трећи пут на парохију у Бршланици III. разреда са роком до укључиво 22. новембра (5. децембра) 1904.

Молитељи имају своје прописно обложене молбенице надлежним путем до стављеног рока потписаној конзисторији поднети.

Из седнице прав. ерп. епарх. конзисторије у Пакрацу, 19. октобра (1. новембра) 1904. год. држане.

Председништво.

ЕДИКТ

3—3, 70

На бракоразводну молбу Младена прозваног Душана Лацковића из Вуковара овим се позива његова нестала супруга Аница рођ. Балинт, да има на основу горње сведоче за несталом супругом Аницом рођ. Балинт едикт у „Срп. Синоу,“ расписати с тим, да споменути супруга има у року од 6 месеци дана од дана првог увршења едикта овог у новинама овој конзисторији ил лично предстати, ил место свога садањег пребивања пријавити, пошто ће се у противном случају против ње поведена бракоразводна парница и без ње продужити и довршити.

Из седнице архид. конзисторије држане у Карловцима 21. септембра (4. октобра) 1904.

Председништво.

Ad бр. К. 1001, 1044, 1091 — 886 ex 1904.

2—2 72

СТЕЧАЈ

На упражњену парохију VI. разреда у *Путинцима* овим се стечај расписује с тим, да компетенти имају своје прописно инструјиране молбенице надлежним путем овој конзисторији до укључиво 20. новембра о. г. по ст. кал. поднети.

Из седнице архијерејске конзисторије, држане у Карловцима 21. окт. (3. нов.) 1904. г.

Георгије с. р.
Патријарх.

Ad бр. К. 1056 890 ex 1904.

2—2 73

СТЕЧАЈ

На упражњену парохију VI. разреда у *Срејановци* овим се стечај расписује до укључиво 3. децембра п. н. к. о. г., до кога рока имају компетенти своје прописно инструјисане молбенице надлежним путем овој конзисторији поднети.

Из седнице архијерејске конзисторије држане у Карловцима 21. Окт. (3. нов.) 1904. г.

Георгије с. р.
Патријарх.

Претплата, огласи, стечајски и рекламације у року од 15 дана шаљу се Администрацији а остали рукописи уредништву „Српског Сиона“ у Карловце. За огласе, објаве и стечајске плаћа се 10 филира од једног реда ситних слова. — Неплаћена писма се не прихватају. — Рукописи се не враћају.

Све спорове овога листа у ствари претплате или других потраживања решава котарски односно општински суд у Карловцима.

Издање и штампа: Српске Манастирске Штампарнице у Ср. Карловцима. 661. 1904